

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ROBERT FRANCHEVILLE

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Πρώτη δέ και καλύτερη απ' όλες ήταν η κυρία βαρώνου...

τό ύφος του τό άμμητο κ' έλαφρά σαρκαστικά...
Όταν, λοιπόν, έδειτο το βράδυ η οικοδόποινα έδωσε τó σύνθημα τής έναρξης τής διαλέξεως, όλο τό έλεκτο άκροατήριό ύποδέχθηκε, τήν εμφάνισή του πνευματώδους όμιλήτου με παταγώδη χειροκροτήματα. Τά τραπέζια τού μισής έρημικαυρου άμέσως, τά ξενυχία σταμάτησαν τό χορό κ' η τζάζ βουδώνησε !

Άμέσως όλος εκείνος ό ύπεραριστοκρατικός κόσμος, όλοι εκείνοι οι βαρώνοι, οι ύποκόμητες, οι κόμητες, κ' μαρκήσια κ' ό δουκες, μαζί με τίς βαρώνες, τίς ύποκόμησες, τίς κόμισσες, τίς μαρκησιές και τίς δουκισσές των, και τίς βαρωνοπούλες, τίς ύποκόμητοπούλες, τίς κομητοπούλες κ.λ. κ.λ., έπαλθθησαν άναταντα στίς πολυθρόνες τους και κερμάσθησαν απ' τά δηλητηριασμένα χείλη τού κοητηρογλωσσού και φαρμακοκήτη όμιλήτου...

Ό κ. Σιεναραζέ άκούμπησε τότε με πόζα στό περβάζι τού τζακιού, έφορξε μια λοζή ματιά στό άκροατήριό του και άρχισε νά λέη :

—Κύρια, δεσποινίδες και κύρια ! Ναίωθο τόν έαυτό μου σίμερα ύ-ξαιρετικώς ευδίδητο... Κι' έγώ δέν ξέρω τό πός, τό τί και τό γιατί, αλλά τό γεγονός ένε δι τό χροάσο με πίνει κ' ότι ή κομική παραδοξολογία ξεχειλίζει όρημτικά από όλόκληρη τήν ύπαρξή μου... !

Ό κ. Σιεναραζέ άκούμπησε τότε με πόζα στό περβάζι τού τζακιού, έφορξε μια λοζή ματιά στό άκροατήριό του και άρχισε νά λέη :
—Κύρια, δεσποινίδες και κύρια ! Ναίωθο τόν έαυτό μου σίμερα ύ-ξαιρετικώς ευδίδητο... Κι' έγώ δέν ξέρω τό πός, τό τί και τό γιατί, αλλά τό γεγονός ένε δι τό χροάσο με πίνει κ' ότι ή κομική παραδοξολογία ξεχειλίζει όρημτικά από όλόκληρη τήν ύπαρξή μου... !
Όρατές μου κυρίες και δεσποινίδες, σφίξτε γέρα τά πλεύρα σας, γιατί θά σάς κάνω νά σπαρταρίσετε στα γέλια... Έπίσης παρακαλούνται όσες λάσχουν απ' τήν καρδιά τους ή απ' τά νεφρά τους, καθώς και όσες προσημαίνονται νά πλουτίσουν τήν άνθροπότητα με τήν εικόνα και όμοιωσόν τόν Δημιουργό μας, νά άλλάλαγούν απ' τήν παρουσία μου, πηγαίνοντας σέ κανένα παραμερο σολόνι... Θά με ρωτήσετε : Γιατί όλες αυτές ή προφυλάξεις τής ύγιεινής ; ... Κι' έγώ θά σάς άπαντήσω : Διότι αυτά που θά σάς πω, θά έινε τόσο τρατωδώς κομικά και τόσο πρωτοφανώς ύπερστυεότητα, ώστε γιά νά τ' άκούση κανείς άνδρώνως, πρέπει νά έινε σιδερένιας άνοχής κ' άσπυλένιας ύγείας... Μόνον όσες και όσιν έχουν καρδιά μαρμαρίνη, νεφρά γεροφτυμένα στη ραχοκοκκαλιά, σπρόκι λαστιχέιο και σβέρκο άθλητικό, μπορούν νά μ' άκούσουν !...

Σταμάτησε λίγο ό δαιμόσιος και...δαιμονισμένος αυτός κωξέρ και πήρε άνάσσο. Ένώ όμως πατωπούισος συγχρόνως τά λιπαρά μακριά του κ' άλάφρωνε με ένα σοσυλιαδάκι τό βαρλό πέθος τών έπίσης μακρών νυχιών του, κάπνισε — βαρώνος, δίχως άλλο — πετάχθηκε από τό άκροατήριό και έλεε :

—Μήπως μάς τά παραλέτε, κύριε Σιεναραζέ ; ...
Ό κωξέρ μας, άτάραχος, τούρριξε μια ματιά μουσικεμένη στό δηλητήριο τριών χρυσιάνων και δεκαεφτάμιου έγιδών, κ' άπορώθηκε :
—Υπομνήστε λιγάκι, κύριέ μου, και ρωτήστε κατόπιν τή σμφία σας, άν τά παραείτα ή όχι !...

Δέν πολιτικαλάβε τήν απάντησή αυτή και τόσο ό νόημον εκείνος κύριος — βαρώνος θά ήταν, χωρίς άλλο — και πρόσθεσε :
—Στοιχηματικώ γίλια φράγκα πός ουτε έγώ, ουτε ή σμφία μου, κ' ουτε καν ή κόρη μου κ' ό γιος μου, προκειτα νά γελάσουμε με τά...ξεκαρθιστικά άστεία σας !...

Συγκίνησος γενική στό άκροατήριον. Ό κωξέρ μας όμως ουτε και τώρα ταράχτηκε με τό στοίχημα, που προτεινε ό κύριος εκείνος, ό όποιος θά ήταν έξάπαντος βαρώνος. Περιορίσθηκε νά πη άπλά :
—Δέχομαι τό στοίχημα !...

Κατόπι, βαστικός, μήπως και τού ζητήσουν προκαταβολικά τό χιλιάδραγμα, πρόσθεσε :

—Και τώρα, κυρίες και δεσποινίδες και κύρια μου, έτομασθήτε γιά τήν έξωφρενική ύστερότητα διαλέξί μου... Άλστε τις ζώνες σας, χαλαρώστε τους κορσίδες σας, ξεκουμπάστε τά γιλέκα σας και πετάξτε τίς ένθολητικές πριάντες και τίς ένθολητικώτερες καλσοδέτες σας... Προσημαίνετε τούς έαυτούς σας στήν πρωτοφανώς κομική σημερινή διαλέξί μου, τή σχετική με μερικά άβρα του 'Αστικού Κώδικος, τά όποια θά σάς διαβάσω, ενώ όια νά μη κάνω κατάχρησι τής ύ-

πομηνητικής κωλοσύνης σας, αρχίζω κώλας τήν άνάγνωσί τους...
Ό διαβολικός κωξέρ μας έφορξε τότε ένα έπίσης διαβολικό βλέμμα στήν κερμασμένη απ' τά λόγια του συγγέντρους και μενιδασε σαρκαστικά. Ξγαζώντας κατόπι από τήν τσέπη του ένα έγχειρίδιο τού 'Αστικού Κώδικος, δανεισμένο γιά τήν περίστασι από κάποιον γνωστό του δικηγόρο, ξερόθησε και έλεε σοβαρά :

—Λοιπόν, σεβαστή όμηγυρις, ή κωμικοτραγική κ' τρατωδώς άστεία διαλέξίς μου άρχίζει... Τό νού σας μη μου λιποθυμήσετε από ξεκαρθιστικά γέλια... Έχουμε λοιπόν και λέμε :

«Κεφάλαιον δον, άρθρον 212.—Οι σύζυγοι όφείλουσιν άμοιβαίαν πίστιν πρός άλλήλους, άφοσιώσιν και βοήθειαν !...»

»Άρθρον 213.—Ο άνηρ προσατέει τήν γυναίκα και ή γυνή ύπακοουε τυφλά εις τόν άνδρα !

»Άρθρον 214.—Η σύζυγος ύποχρεούται νά κατοική όπου και ό σύζυγος και όφείλει νά τόν άκολουθή πιστώς όπουδήποτε εκείνος κρίνει καλόν νά μεταθέσιν.Ό σύζυγος πάλιν ύποχρεούται νά συζή μετ' αυτής και νά τής παρέχη άγώνγύστας τά μέσα τής ζωής, άνάλογως τής περιουσιακής ικανότητός του και τής κοινωνικής θέσεώς του Ι...»

Ό γλαφυρότατος κωξέρ κόπηκε στή μέση από μια ξαφνική έκοπή άκρατήτου ύλαρότητος, ή όποία ξεπάσσε στα λάμψηρα τών κυριών και δεσποινίδων. Η γελισες αυτές και τόσο όπισθοδρομικές γιά τή μοντέρνα εποχή μας διατάξεις τού 'Αστικού Κώδικος προάβλεσαν στό ώραιο φίλο τήση ένθμια, ώστε γιά πολλή ώρα τά γέλια τους τράνταζαν τά φαρδιά σάβωνα τής βαρώννης Ντέ Σαλτέτ !...

Κι' άκούγε κανένας κατί τέτοιους μονομηνιστούς διαλόγους :
—Χί, χί, χί, παμφιλιάτη μου... Άζοίς έκει λέει, αμοιβαίαν πίστιν !

—Χά, χά, χά, φιλάτη μου... Άζοίς έκει λέει, ενά μās παρέχουν άγώνγύστας τά μέσα τής ζωής !... Σάν νά περμεινόμε, ή καμίνες, γιά τά λούσα μας μονάχα απ' τό δικό τους πορτοφόλι !...

—Χέ, χέ, χέ !...

—Χό, χό, χό !...
Κι' όμως, δέν ήταν εύχαριστημένος απ' τήν άπροσδοκήτη έπιτυχία τής πραγματικά κομικής (!) διαλέξεώς του ό διηγητής μας. Και τούτο, γιατί ή κυρία τού εξάπαντος βαρώνου, που ήταν έτοιμη νά ξεπαθεί κ' αυτή στα γέλια, συγχρατήθηκε έγκαιρως από κάποιον κεραινοδόλο βλέμμα τού συζύγου τής.

Και τό βλέμμα εκείνου τής βροντοφωνούσε με άγωνία :

—Τρελλάθηρες, άγατηρή μου ; ... Πās δηλαδή νά με κάνης νά χασίο τό χιλιάδρα ; ... Ξελάσες τό στοίχημα ; ...

Χλώσιμος τότε απ' τόν κίνδυνο ό νεαρός διηγητής και βλέποντας πός θά τόγανε τό χιλιάδρα αυτός — αυτός, που τόσο σπάνια τό σταφώνε στήν τσέπη του — άπεφάσισε νά βάλη μπρός τό βαρλό περιολικό.

Κατάφερε νά επιβάλη κάποιου σχετική ήσυχία, και τότε διάβασε με φωνή σοβαροφάνη τό άκόλουθο κομμάτι τού 'Αστικού Κώδικος :

—«Κεφάλαιον 7ον, άρθρον 312.—Τά εκ τού γάμου γεννώμενα τέκνα έχουν ως πατέρα τόν σύζυγον !...»

Έ, αυτό πού ήταν πολύ !...

Ντελίριο σωστό έπιασε τίς θελτικώς κυρίες, ενά οι άμοιροι συζύγοι κωταξόνητονται μεταξώ τους μ' άνήχησος ματές.

Έννοείται ότι ή διαλέξίς εκείνη τού άμμητον κωξέρ κόπηκε στή μέση, γιατί χρειάσθηκε νά βγάλουν ξέσω στόν δροσερό νυχτερινό άέρα τής βεράντας καμιά δεκαριά κυρίες, μυσιολιπόθηκες απ' τά ύπερτικά γέλια...
Πρώτη δέ και καλύτερη απ' όλες ήταν ή κυρία εβαρώνως, ό όποιος είχε βάλει πόν — ό δυό φορές άμοιρος ! — τό χιλιάδραγμα στοίχημα...

POMPER ΦΡΑΝΣΒΙΑ

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΨΑΡΙΟΥ

Στά 1487, σέ μια λίμνη τής Σουαβίας, ψαρεύτηκε ένας κυπρίνος, επάνω στον όποιον ήταν δεμένο ένα μπρούτζινο δαχτυλίδι, που έγραφε τά εξής Λατινικά :

«Είμαι τό ψάρι, που τό έφριξε μέσα σ' αυτή τή λίμνη ό Φρειδερίκος ό 2ος, ό κυβερνήτης τού κόσμου, στις 5 'Οκτωβρίου 1230».

Επομένως τό ψάρι αυτό έζησε μέσα στή λίμνη 257 χρόνια !

Άκούμπησε με πόζα στό περβάζι τού τζακιού...